

fører og mulig den ærede Minister vilde udtale sig om, hvorvidt Graaspurvene ere indbefattede under dette Begreb, eller ikke.

Svar: Skjøndt jeg ikke hører til de Naturskyndige, troer jeg dog at turde paatage mig at oplyse den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) om, at Graaspurvene ganske vist vilde blive henførte under samme Kategori som de Sangfugle, her ere nævnte; praktisk derimod veed jeg, at Graaspurvene høre til den Deel af Spurveægten, som i Bløstiden ere meget gribte paa at ødelægge en stor Mængde af de Larver, som man seer i Juren efter sig ved Bløiningen, og da det jo er Lovens Hovedhensigt at faae disse skadelige Insekter ødelagte, kan jeg ikke troe Andet, end at det ogsaa maa være dens Hensigt, at der skal fredes om Spurvene. Paa denne Maade kommer jeg til den samme Slutning som den ærede sidste Taler, nemlig at jeg af denne Grund maa stemme imod Loven, og jeg tvivler ikke om, at der er Mange, som vistnok vilde komme til den samme Anskuelse og om ikke af anden Grund, saa dog paa Grund af den store Bøde af indtil 25 Rd., som selv efter Udvalgets Forslag skal fastsættes, hvilken forekommer mig at være temmelig streng for at ødelægge en Fuglerebe. Jeg maa tilstaae, at det ikke er mig fuldkommen klart, og jeg vil være den taknemmelig, som vil oplyse mig i saa Henseende, om naar f. Ex. mine eller en anden Mands Børn komme til at ødelægge nogle Fuglereber, da Forældrene kunne drages til Ansvar og kunne komme til at erlægge Bøde derfor; der er ikke udtalt Noget herom hverken i Lovudkastets Motiver, eller i Udvalgets Betænkning. Foruden det, at jeg naturligvis ogsaa hører til dem, som ikke troe, at Loven vil gjøre Nytte, selv om der bliver fredet om andre Dyr end dem, jeg har nævnt, og hvorfor jeg vil stemme imod Loven, synes jeg, at der i enkelte Tilfælde vil opstaae betydelig Modstrid, f. Ex. naar det er bestemt, at der skal fredes om Ræve, Ulve og Maaver. Der eksisterer allerede endeel af dem og der vil vistnok boze flere til endnu; men især med Hensyn til Ræven er det mig bekendt, at den er en af det Slags Rovdyr, der ere meest graadige efter

Fuglereber, og jeg er overbevist om, at medens den i et Døgn maatte ødelægge i hundredevis Fuglereber, vil et Menneske ikke ødelægge een Fuglerebe, og jeg anseer derfor en Fredning af Ræven for at være til stor Ødelæggelse for de Fugle, hvorom her skal fredes, og at man saaledes skaber sig en Fjende imod det, man vil værne om, hvilket man vilde undgaae, dersom man slet ikke havde Loven. Jeg seer, at det ærede Udvalg har taget Hensyn til de Udtalelser, der ere fremkomne fra de landøkonomiske Foreninger; jeg skal naturligvis ikke kaste en Skygge paa disse Foreningers Betragtning i denne Henseende, da det jo er muligt, at de kunne have en bedre Indsigt i Sagen end jeg, men hvad der er en Hovedbetragtning for mig er, at jeg anseer denne Lov for en af dem, der efter min Mening ikke vil virke i den Retning, den skulde, men vil blive brugt, om jeg saa tør sige, som et Værktøj i hævn-gjerrige Folks Hænder til at kaste sig over Andre, for at opdage, om de f. Ex. skulle have ødelagt en Fuglerebe eller have dræbt en Ræv, som maatte kunne have gæstet den Vedkommendes Lam eller Hønsesgaard. Det er, som den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 3die Valgkreds (N. P. Hansen) allerede under denne Sags foregaaende Behandling har udtalt, at Ræven undertiden i en eneste Nat kan ødelægge en halv Snees Lam for en Mand, og jeg vil tilstaae, at naar jeg traf denne Gæst ved mine Lam, selv paa et Sted, hvor jeg ikke maatte dræbe den, vilde jeg ikke betænke mig et eneste Øieblik paa at skyde den; — og i saa Tilfælde vilde en Mulkt af 25 Rd. være noget haard i mine Dine. Jeg gaaer som sagt ud fra den Betragtning, at jeg troer, at denne Lov i flere Henseender vil blive brugt som et Middel, hvorved man vil styre sin Harm paa En eller Anden, som man vil tillivs, og den vil saaledes ikke komme til at virke i den Retning, den egentlig skulde. Da jeg ikke tvivler om, at Loven vil blive vedtagen, som den eenstemmigt er indstillet af Udvalget, skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa et Forslag, der er stillet af et æret Medlem, og som gaaer ud paa at nedsætte den højeste Bøde fra 25 til 5 Rd.; da det er det, der væsentligt leder min Betragtning i denne Sag, skal jeg meget